

Władysław Rosłan

"De Mariologia Biblica", F. Ceuppens O. P., Romae 1948 : [recenzja]

Collectanea Theologica 21/4, 555-557

1949

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

RECENSIONES

P. F. CEUPPENS O. P., *De Mariologia Biblica*, XII - 265
Romae; Marietti, 1948.

Seriei „Theologiae Biblicae“ praestantissimi exegetae P. Ceuppens volumen quartum apparuit *Mariologia Biblica*. Quod non solum diligent expositio priora completere volumina, sed propter defectum operum, quae ex integro biblicam de Deipara doctrinam exponent, necnon exortis dubiis bene fundatis, num theologorum placita de Maria cum S. Scripturae doctrina consonent et quoniam gradu, videtur esse factum. Hisce quaestionibus solidum probatumque dat Auctor responsum.

Duabus liber partibus constat: exegetica nempe et theologia. Scientifice quaestiones tractat Auctor in parte priore, ubi conclusiones seorsum ex Vetere et Novo Testamento deductas exponit.

Ex quattuor consideratis duo tantum textus V. T. ad Dei Genetricem referuntur: Is. 7,14 et Mich. 5,1 sq.

Isaiae prophetia summi momenti vaticinat Mariam Virginem matrem fore Messiae, quem concipiet parietque ut virgo. Sitne ille Filius sensu stricto Deus (Is. 9, 5), et proinde Maria—Dei Mater controvertitur.

Non secus et Micheae prophetia — ex Auctoris opinione — Mariam fore Messiae matrem praedicit, dum nonnulli censem, vaticinium Mariam Dei Matrem fore, effari. Ortus Messiae locus est Bethlehem Ephrata. Quod placitum suum Auctor praecipue Traditionis doctrina fundatum curat.

Ceteri duo ex V. T. textus sunt: Jer. 31, 22 de „femina vi-
rum circumdante“ et Protoevangelium Gen. 3. 15.

Ieremiae vaticinium inter intricatissima recensetur. Theo-
logi recentiores mulierem hanc esse Deiparam contendunt. Om-
nibus argumentis summa cum eruditione discussis, ad extre-
mum Auctor opinionem E. Tobac et F. Nötscher sequitur, vati-
cinium illud non ad Dei Genetricem, sed ad populi ephraimitici
ad Jahwe conversionem referendum esse (pag. 60).

In Protoevangelio interpretando Auctor magna cum cau-
tela ad hanc procedit conclusionem: „unde credimus nullum ar-
gumentum, peremptorium adesse, quod probet prophetiam Gen.
3, 15 intendisse B. Mariam sive in sensu stricte litterali sive in
sensu typico“ (pag. 23). Nullas rationes, censeo, adesse, quae
conclusionem hanc dogmatice erroneam esse probent. Quod vero
a Rationalistis et Protestantibus adoptatur nihil evincit, si ni-
hilominus solidis fulcitur fundamentis, quibus carere opinio-
nem eousque a catholicis defensam forte compertum sit. Heic
enim—ut opinor—collocanda est causa principalis, cur Auctor
in hac quaestione commutaverit sententiam, mulierem Proto-
evangelii esse Mariam sensu typico, illa sententia, da qua supra.
Operibus enim L. Drewniak, cui titulus „Die mariologische
Deutung von Gen. 3, 15 in der Väterzeit, 1934 et H. Lennerz,
Duae questiones de Bulla „Ineffabilis Deus“ (Greg. 24 (1943)),
fortasse nixus unanimen Traditionis consensum, quod attinet
mariologicam Protoevangelii interpretationem, appellare non
posse persuasum sibi habuit. Scientifice opinio haes in dubium
vocari nequit. Et quidem haec tantum olim fuit ratio admitten-
di sensum typicum, mariologicum Protoevangelii.

Vocem „olim“ inculco, nam novam quandam lucem in tex-
tus Protoevangelii genuina explicatione a nonnullis S. Scriptu-
rae viris peritis afferri ultimis temporibus non fugit me. Sed,
si quae sint rationes hunc sensum mariologicum ibi admittendi,
alia forsitan occasione discutietur.

Ob defectum quoque rationum, quae solide probarent Auctorem in libro suo omisisse textus Is. 11, 1 (de radice Iesse vaticinium) et Cantici Canticorum nonnullos verisimile censeo.

Hi textus N. T.: Annuntiatio B. M. V., Lc. 1,26—38; Visitatio B. M. V. ad Elisabeth, Lc. 1,39—56; Nuntium Angeli Ioseph factum, Mt. 1,18—25; De Christi Nativitate, Mt. 2,1—7; De Maternitate B. M. V. ex Vetere et Novo Testamento, Purificatio Mariae, Lc. 2,22—38; De nuptiis in Cana Galileae, Joh. 2,12; De maternitate spirituali Mariae, Joh. 19,27 diligentius ab Auctore ad trutinam revocantur. Nonnullos mariologos huic seriei plures addere textus constat, sed cum Auctor in aliis libris interpretandis etiam Apoc. 12 consideraverit, in textibus citatis totam Novi Testamenti de Maria Virgine doctrinam concludissemerito dicendus est.

Auctoris bene fundata opinio Immaculatum Conceptum non quidem verbis ipsis designari, sed pleniore vocis $\kappa\epsilon\chi\alpha\pi\tau\omega\mu\acute{e}v\eta$ (Lc. 1, 28) ab angelo ad Mariam salutandam usurpatae sensu certo insinuari, inculcanda est (pag. 68—70).

Altera in parte modo amplo eoque ordinato Auctor s. Thomae Aquinatis mariologiam exponit (p. III. qu. 27—37) eamque cum S. Scripturae doctrina comparat. P. Ceuppens opus methodo excellenti prae culis habita inter praestantissima Mariologiae biblicae specimina recensemendum est. Textus enim critice stabilitus secundum exegeseos biblicae et historiographiae regulas stricte investigatur et explicatur, quo fit ut S. Scripturae quaestiones theologicae modo certo atque solidō cognoscantur.

Władysław Rosłan

H. RONDET S. J. — *Gratia Christi* Essai d'histoire du dogme et de Théologie dogmatique, 396, Paris, Beauchesne, 1948.

Doctrina Novi Testamenti de gratia, qua uti solet theologia, manifeste scire nos sinit, quid sit homini gratia divina necnon quomodo eam primaevi intellegent Christiani. Mirum est, cur virorum doctorum systemata minime exhibeant gratiam